

Ingen forlangte Ordet.

Lovforslagets Paragraffer samt *dets Overgang til tredje Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Forfatterret og Kunstnerret af 29. Marts 1904.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4673 ff.; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.)

Udenfor Betænkningen var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget Paragraffer, de dertil stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Moltzen): Ved at tiltræde Bernerkonventionen kom Danmark med i den internationale Lovgivning, som man fra alle Kulturlandes Side sætter en Ære i at være med i, idet man betragter det som et af de allervæsentligste Momenter i den store Fredsbewægelse, som man stræber at fremme. Danmark har været noget trægt i Arbejdet, inden det gik med til Bernerkonventionen, og denne Træghed hviler maaske over Arbejdet den Dag i Dag, men Udvalget har haft den Følelse, at det var en Æressag at opfylde de Forpligtelser, som denne internationale Lovgivning stiller til os, saaledes at vi i denne Henseende kunde være blandt de Stater indenfor Bernerkonventionen, som staa i første Plan. Som man vil se, har hele Udvalget stillet visse Ændringsforslag, et Mindretal har stillet andre. Hele Udvalget har ikke kunnet samles om Mindretallets Ændringsforslag, idet et Flertal har ment, baade af Hensyn til Indlandet og Udlandet, at maatte tage Afstand fra Mindretallets Forslag.

De af hele Udvalget stillede Ændringsforslag gaa ud paa at gøre Beskyttelsen saa lempelig og saa klar som paa nogen Maade muligt. Man vil lægge Mærke til, at man ved det første Ændringsforslag har villet ændre Ordene: „dramatisk Opførelse“ til „dramatisk Forestilling“, idet man var bange for, at der ellers skulde kunne nedlægges Forbud imod, at to eller flere oplæste et Værk. Man mente, at

naar man satte Ordet „Forestilling“ i Stedet, vilde det kunne undgaas, at man kom ind paa Forbud i den Retning. Det andet Ændringsforslag udvider Beskyttelsen til ogsaa at gælde mekaniske Instrumenter, idet man har ment, at Grammofoner ogsaa skulde have en vis Beskyttelse. F. Eks. hvis en Grammofonejer faar Herold til at synge i sin Grammofon, bør han være beskyttet imod, at en anden sætter en ny Grammofon op, som optager Herolds Stemme fra den Grammofon, han har sunget ind i, og derved kommer til at skade Ophavsmanden til den første Optagelse. Udvalget har set, at det i og for sig ikke rigtig passer ind i dette Lovforslag, idet Beskyttelse af mekaniske Instrumenter hører ind under Indenrigsministeriet, men man har ment, at man kunde tillade sig denne i formel Henseende maaske urigtige Fremgangsmaade, og at det reelle maatte være det afgørende. I den tilsvarende norske Lov af 1910 findes da ogsaa en lignende Bestemmelse.

Ændringsforslag Nr. 3 gaar ud paa, at Beskyttelsen ikke skal gælde længere end to Aar for Sange, som optages i Bøger til Brug ved Gudstjeneste og Møder, saaledes at man f. Eks. i Salmebøger og Sangbøger har Lov til at optage dem efter de 2 Aars Forløb, og det samme skal gælde Læsebøger og Skolebøger.

Saa har man villet have Beskyttelsen for Viser og Sange udvidet, idet man har villet have, at Viser og Sange ogsaa skulde beskyttes i to Aar mod offentlig Udførelse.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 7 har hele Udvalget ment, at vi skulde blive staaende ved den gamle Lov og ikke udvide Beskyttelsen til Tidsskrifter.

Ændringsforslag Nr. 8 gaar ud paa, at det ikke skal være forbudt at tage Fotografier af Gader og Pladser eller offentlige Bygningers Ydre. Man var bange for, at det, som er vedtaget i Landstinget, skulde forhindre en saadan Gengivelse. Disse Ændringsforslag, som hele Udvalget har stillet, skal jeg hermed anbefale det høje Ting at stemme for.

Indenfor Udvalget har det været debatteret, om det var muligt at indskrænke Beskyttelsen overhovedet. Hele Udvalget har været enig i Hovedpunkterne, som findes i § 4, nemlig Forfatterbeskyttelsen og den udvidede Beskyttelse for Arkitekterne. Der har i Udvalget været Stemning for at nedsætte Beskyttelsen fra 50 til 30 Aar, idet man har set, at man i Tyskland nøjes med en Beskyttelse paa 30